

tirali cele ruske polke brezobzirno v naš zatvorni in bobneči ogenj. Tudi v Voliniji ob Stohodu in dalje proti severu med Pripjet-jezerom in Severnim morjem so pričeli Rusi napadati z ojačeno silo.

Na drugih bojiščih.

Na italijanski fronti le manjši spopadi pri Vrtojbi, Kostanjevici in na obmejnem tirolskem gorovju. Splošen položaj se ni nič spremenil.

Ojunačeni po zopetni ruski ofenzivi so se pričeli tudi Rumuni živahneje gibati in se baje, kakor naglašajo švicarska poročila, pripravljajo na ofenzivo.

Na francoskem bojišču hudi artilerijski boji v Flandriji in manjši spopadi na črti Lens-St. Quentin. Ob reki Mozi so pa Francozi brezuspešno napadali nemške postojanke. Na o-talem delu fronte razen manjših prask nobenih večjih vojnih dogodkov.

Na macedonskem bojišču razven artilerijskega ognja ob reki Strumi nobenih važnejših dejanj. Ker je nova grška vlada odredila splošno mobilizacijo grške armade, je v doglednem času pričakovati pred Solunom važnih sprememb.

Na turških bojiščih večji spopadi med Turki in Rusi ob turško-perzijski meji na črti Kermansah-Hamadan, kjer se je Turkom posrečilo Ruse nekoliko potisniti nazaj. — Na egiptovskem bojišču živahne angleške priprave za novo ofenzivo v južni Palestini. Angleški zrakoplovci so vrgli 50 bomb na Oljsko goro in 70 bomb na mesto Jeruzalem, ki pa niso povzročile večje škode.

Kaj bo z mirom?

Mirovno gibanje ne more nič prav naprej. Stokholmska socialistična posvetovanja o miru so se izjalovila, ker ne angleški, ne francoski in ne ruski socialisti nočejo na zborovanje.

Angleški ministrski predsednik George je imel na Petrovo v mestu Glasgov na Angleškem govor, v katerem je z vso gotovostjo povdarjal, da bo končna zmaga na strani Angležev, Francozov in njih zaveznikov. George je zaklical s povzdignjenim glasom: »Mi bomo zmagali tako gotovo, kakor vsako jutro solnce izhaja.« Zatrjeval je, da je nadaljevanja vojske kriva edinole Nemčija, ki bi rada gospodovala nad celim svetom. Dokler ne bo zlomljena pruska vojaška sila (militarizem), ne bo miru. Tako samozavestno govorijo Angleži, ki tudi zavedno izjavljajo, da nemški P-čolni niti blizu ne dosežajo zaželenega namena, da bi izstradali naše sovražnike.

V nedeljo, dne 1. julija se je vsrilo v Bernu v Švici zborovanje zastopnikov švicarskih krščansko-socialnih društev. Sv. Očetu so odposlali spomenico, v kateri slavijo sv. Očeta kot velikega glasnika miru in izražajo vročo željo, da bi se katoličani bojujočih držav po posredovanju katoličanov drugih dežel sporazumeli in delovali nato, da se neha krvava vojska. Zborovanje tudi izraža upanje, da bo sv. Cerkev kot vzgojiteljica človeštva rešila vprašanje, kako priti čimprej do zaželenega miru.

Ruski vojni minister in socialist Kerenskij je izdal oklic na rusko armado in rusko ljudstvo, v katerem poziva vse Ruse na veliko ofenzivo proti Nemčiji in Avstriji. V tem oklicu pravi, da sta Nemčija in Avstrija sicer ponudili Rusiji poseben mir, a da ta ponudba ni bila resno misljena in jo je Rusija morala odkloniti.

Grčija.

Že zadnjič smo poročali, da je četverosporzum prisilil grškega kralja Konstantina, da se je moral v prid svojemu sinu Aleksandru odpovedati prestolu in zapustiti deželo. Sedanji kralj Aleksander je kralj samo po imenu, pravi vladar Grčije je pravzaprav prijatelj četverosporzuma, Venizelos, ki je postal ministrski predsednik in vojni minister in si je že sestavil novo ministrstvo, katerega člani so sami njegovi pristaši. Prvi korak, katerega je storil Venizelos in njegova vlada, je bil, kakor se je pričakovalo, da je Grčija dne 29. junija ukinila diplomatske zveze z Avstrijo, Nem-

čijo, Bolgarijo in Turčijo in odpoklicala svoje poslanike iz Dunaja, Berlina, Sofije in Carigrada. Temu koraku bo najbrž kmalu sledil še drugi korak: Grčija bo v doglednem času, kakor hitro bo namreč mobilizirala svojo armado, napovedala Turčiji in Bolgariji vojsko. Nova grška vlada je že poklicala pod orožje vse novince letnikov 1916 in 1917. Za vrhovnega poveljnika grške armade je imenovan Venizelosov pristaš, general Daiglis. Pred Solun namerava nova grška vlada poslati 400.000 mož na pomoč Sarraillovi armadi, kar utegne ves položaj pred Solunom bistveno spremeniti.

Tedenske novice.

Duhovniške spremembe. Č. g. Viktor Lunder je nastavljen kot kapelan (II.) pri Sv. Mihaelu pri Šostanju. Novonastavljeni so sledeči č. gg. bogoslovski duhovniki: Martin Avšič kot kaplan (II.) pri Sv. Križu pri Slatini, Franc Grobler v Solčavi, Jožef Krošl kot mestni kaplan (III.) v Celju, Franc Molan v Šmarju pri Jelsah (II.), Franc Tovornik v Slivnici pri Mariboru in Franc Urleb v Rajhenburgu (II.). Za kaplana v Središču je nastavljen duhovnik nepskega viteškega reda č. g. o. Remigij Jereb.

Odlikovanje. Naš rojak g. major J. Zwirn je bil odlikovan z redom železne krone III. vrste z vojnim okrasom in meči. Srčno čestitamo!

† Alojzij Exler. Z italijanskega bojišča prihaja žalostna vest, da je dne 25. junija laška mina zadela »Gospodarjevega« strojnega stavca Alojzija Exlerja. Kakor poroča njegov prijatelj Anton Čop, je bil Exler takoj mrtev. Padli junak je bil več let zaposlen v naši tiskarni pri stavnem stroju. Zadnji letniki »Slov. Gospodarja«, »Glasnika«, »Našega Doma« in deloma tudi »Straže« so bili stavljeni od Exlerja. Bil je priden in vesten delavec, zaveden Slovenec in prijeten družabnik. Rajnega Lojzeka je zavoljo njegovega prikupljivega značaja vse rado imelo. Te vrstice v »Slov. Gospodarju« naj so majhen spominček našemu junaku. Bodi mu zemljica, kjer počiva njegovo junaško truplo, lahka!

Slovenski starši, otmite svojo deco! V krajih, kjer je več ljudskih šol, se nemški učitelji že silno trudijo, da bi pridobili za svoje zavode čimveč slovenskih otrok. Namen je očividni. Slovenski starši, ne dajte se zapeljati! Ne prodajajte svojih otrok tujcu! Slovenski otrok v slovenske šole, da se najprvo naobrazi v materinskem jeziku. Časa za priučenje kakega tujega jezika še bo imel pozneje dovolj. Ne mučite nedolžno deco že v rani mladosti z učenjem tujih jezikov. V materinščini se naj slovenski otrok uči veronauka, čitanja, pisanja in drugih nujopotrebnih predmetov.

Slovenske šole za Slovence v mestih in trgih! Nemci imajo v Ljubljani, Trstu, Zagrebu, v Pulju in po drugih jugoslovanskih mestih svoje šole, kjer se njih deca podučuje v nemškem jeziku. Lahom, ki so pribežali iz Primorja, so dali laške šole v Ljubljani, Celju, Mariboru, Gradcu, Celovcu, na Dunaju in drugih mestih. Ker smo Slovenci v teh triletnih težkih časih storili državi gotovo več uslug in več žrtvovali na življenju in premoženju kot Lahi, zahtevamo, da se dajo Slovincem v Mariboru, v Celovcu, v Gradcu, v Radgoni, v Cmureku, v Bruku, v Ljubnu, v Donavici, na Dunaju in povsod, kjer je toliko slovenskih otrok, kolikor jih je za ustanovitev šole potrebno, slovenske šole. To je naša opravičena in pravična zahteva!

Naša kmetska bodočnost. Kmeti si stan si je v naših časih revež. Kdor tega ne verjame, naj samo pogleda na kmete. Ne bo dolgo, ko si bo moral kmet na hrbtu donosati najpotrebnejše k hiši: drva, steljo, moko, cement in enako robo. Gnoj bo spravljaj na njive, na travnike in v vinograde z enokolnicami in samotežnimi vozički. Predno bo zima, ne bo v naših krajih ne repa vprežne živine. Kmet pridela žito, da bi z njim preredit skozi celo leto sebe, svoje otroke, posle in delavce. A oddati ga mora za meščane in druge. Sam pa sedaj nima betvice moke več. V uradih uradniki s kmetom ne postopajo dokaj prijazno, tudi tedaj ne, če prinese davčni denar; še bolj pa se zadirajo nad njim, če prosi, naj se mu ne rekvirira krvavo potrebnih volov, naj se mu ne odvzame preveč žita; zadirajo se nad njim, če nagovori uradnika slovensko. Vse to se godi zato, ker v uradih, posebno na stolcih glavarjev, davčnih in sodniških predstojnikov sedijo osebe, ki so prepojene protikmetskega duha, ki ne umejo in mnogokrat nočejo umeti našega

težkega položaja. Če pa hočemo vsemu temu priti do dna, vidimo, da je glavna krivda našim nezdravim razmeram v tem, da imajo v javnih zastopih, n. pr. v državnem zboru, v deželnem zboru, v okrajnem zastopu in odboru, v okrajnem šolskem svetu in drugih vsakojakih odborih večino meščani, tovarnarji, veletržci, uradniki in grofje. Umetno je volilni red povsod tako prirojen, da kmetsko in delavsko ljudstvo ne pride do veljave. Vse drugače bo, ako se bomo Jugoslovani od Mure in Drave do Adrije in Donave združili v eno veliko samoupravno državno skupino pod močnim žezlom Habsburžanov. V tej državi, ki bi bil pravi biser Avstrije, bi prevladoval kmetski živel. Jugoslavija bo prava kmetska država. Na Slovenskem, na Hrvatskem, v Dalmaciji, v Bosni in Hercegovini je nad 80% kmetskega prebivalstva. Gojimo upanje, da do uresničenja naše srčne želje ni več daleč. Živela naša kmetska bodočnost na našem slovanskem jugu!

Stari lažnjivec. »Štajerc« laže, da dr. Korošec v svojem govoru v državnem zboru za naše vojake in oficirje na fronti ni imel besedice pohvale. To je laž! Dr. Korošec se je dne 12. junija v svojem govoru v državnem zboru, kateri je tako razburil skisane nemškutarsko-šnopsarske mozgane, že uvodoma spominjal naših junakov-vojakov na bojišču in vrlih mož v zaledju. Rekel je med drugim: Občudujemo in slavimo junaštvo in vstrajnost naših bratov junakov, ki branijo domovino in prelivajo svojo srčno kri za dom in za cesarja. Mi obžalujemo žrtve. Naše srce nam nareka vročo željo, da potoki krvi, ki so jo prelili naši hrabri vojaki, niso tekli zastonj, temveč da nam vzklije iz njih boljša bodočnost svobode in združenja.... Tako je slavil dr. Korošec naše junaške vojake. »Štajerc« pa po svoji lažnjivi navadi psuje in laže kakor šnopsar...

V molitvi iščemo pomoči... Suša je grozila z lakoto, kateri bi sledila še druga gorja. Cela dva meseca smo bili brez dežja. Vročina in suša sta bili vedno hujsi. Pomoči ni bilo od nikoder. Zbirali so se sicer od časa do časa oblaki na nebesnem svodu, a dežja ni bilo. In naše verno slovensko kmetsko ljudstvo je spoznalo veliko nevarnost, ki nam preti ter se je obrnilo z vročimi prošnjami k Bogu. Zadnji čas so se vsrile po vseh župnijah dan za dnevom številne pobožnosti. Ljudstvo je goreče molilo in prosilo za dež. Procesije za procesijo so romale k Marijinim svetiščem, pri vojaških kapelkah in križevih znamenjih so se zbirale cela dva meseca po lepi stari slovenski navadi cele občine in so prosile Boga za dež. In Vsemogočni se je usmilil nedolžnih otrok in nam je poslal dež. Slovensko ljudstvo, išči tudi v bodoče pri Bogu pomoči!

Cesar in cesarica sta pri c. kr. avstr. vdovskem in sirotinskem skladu podpisala večjo svoto kot zavarovanje vojnega posojila. Zavarovana svota pripade skrbstvu za vojne sirote. Zgled našega cesarja in cesarice, naj navduši vse, ki morejo, da podpisajo tako zavarovanje. (Glej naš inserat na 8. strani). V Mariboru se sprejemajo prijave za zavarovanje na okrajnem glavarstvu, II. nadstropje, soba št. 26.

Izid 6. vojnega posojila. Kakor nam poroča namestništvo, znaša podpisane 6. vojnega posojila na Štajerskem po dosedanji ugotovitvi 235 milijonov kron. Na tem izvrstnem vspehu so udeležene hranilnice in njih vložniki z nad 100 milijoni kron.

Za vojake. Za vojaško berivo so poslali č. gg. župnika Jurko iz Pameč 20 K in Ogrizek iz Dramelj 20 K (že tretjikrat) ter neimenovani 10 kron. Č. vojnika kuratoma Žagarju in Lendovseku in drugim ter mnogim vojakom se naznanja, da so na vse njih želje naročeni mariborski časniki. Če jih ne bi dobili, naj naznanijo! Knjig pa na vojno pošto ne moremo več pošiljati, ker nam leseni zabojčki pridejo predrago. V zalogi jih imamo itak že malo. Kar jih še imamo, pošiljamo bolnišnicam brez vojne pošte. — Dr. M. Slavič v Mariboru.

Poslanec dr. Verstovšek je stavil v seji državnega zbora dne 28. junija za živinorejce jako važen predlog. Poslanec dokazuje v njem, da kmetje izgubljajo vsled vedno večjega rekviriranja živine na svojem premoženju. Zato zahteva, da se izrecno določi živina kot premoženjski predmet in